

Retning. Han talte kun om Teater, Rollebesætninger, Kulissesladder og Aviskritik. Han var en Ven af Dyhring, hvem han beundrede baade som Gentleman og Forfatter, og det havde da ogsaa været gennem ham, at han i sin Tid, umiddelbart efter Faderens Død, var bleven bragt i Forbindelse med Max Bernhardt. Denne havde ikke været længe om at gøre ham til en af sine Livegne og havde siden tumlet med hans Millioner efter Forgodtbefindende, — iøvrigt langt fra til Skade for den unge Døgenigt, hvis Teatergalskab rimeligvis ellers hurtigt vilde have ruineret ham, da han altid blodigt maatte betale Æren af at kalde en af Scenens Børn for Ven eller Veninde.

Tilstede var desuden ligesom sidst Hr. Nørrehave, hvis Navn man ligeledes ofte saae under Max Bernhardts Aktieindbydelser. Han kaldte sig »forhenværende Landmand« og havde ganske vist engang ejet en Gaard i Jylland; men det laa rigtignok mere end tyve Aar tilbage i Tiden, og han havde siden ført en saare omtumlet Tilværelse i København, først en Tid som Panteaaner og Marskandiser, senere som Husmægler og Ejendomskommissionær, indtil han slog sig paa Spekulationen i større Stil og blev Kapitalist. Max Bernhardt plejede at sige om ham, at han var den lodneste Ræv i Danmark. Han havde oprindeligt heddet Madsen men skiftede Navn samtidig med, at han ombyttede sin Kælderbutik